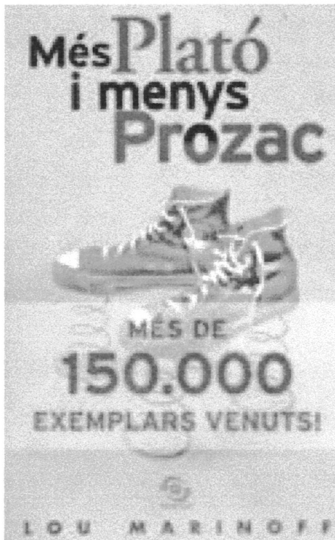

Lou Marinoff. *Més Plató i menys Prozac. Filosofia per a la vida quotidiana.*
Edicions B, Barcelona 2001 (pàg. 111-113)

Filosofia i pràctica són dues paraules que no solen anar vinculades, però la veritat és que la filosofia sempre ha proporcionat eines perquè la persona s'enfronti amb els problemes pràctics de la vida quotidiana. Tot i que des de Sòcrates al pensament filosòfic era una forma de vida, no una disciplina acadèmica ni un simple objecte d'estudi, a partir del segle XIX es va veure confinat a una ala esotèrica a la torre de vori del saber teòric.

Més Plató i menys Prozac s'inspira en els més grans filòsofs i corrents filosòfics de la història per tal d'ensenyar a abordar els principals aspectes de la vida. Tracta de problemes habituals, com la manera de dur relacions amoroses, de viure amb ètica, d'enfrontar-se a la mort, de suportar un canvi professional i de trobar sentit a l'existència.

En lloc d'oferir enfocaments pseudomèdics orientats a les patologies o de proposar principis superficials propis del corrents inspiracionals, aquest llibre presenta una saviesa avalada pel temps que proporciona recursos per viure amb plenitud i integritat en un món que cada cop resulta més desafiador.

L'autor, el filòsof Lou Marinoff, confia en ajudar els lectors a dur una vida més equilibrada quan els seus problemes són inquietuds i preocupacions que les teràpies i els antidepressius no aconsegueixen eliminar.

"En la meva opinió, és molt més saludable viure la vida que cavar constantment per trobar les arrels." (Lou Marinoff)

Segona Part: Com heur-se-les amb els problemes quotidians.

5. La recerca d'una relació sentimental.

I si tots els desitjos fossin satisfets tan bon punt sorgissin, com ocuparien els homes les seves vides? Com passarien el temps? Imagineu-vos que traslladem la nostra raça a una utopia en què els conreus creixen tots sols i els galls dindi, ja rostits, volen amunt i avall, en què els amants es troben sense tardança i es conserven sense cap dificultat: en un indret d'aquesta mena, alguns homes es morien d'avorriment o es penjarien; d'altres lluitarien o bé es matarien entre ells i, per tant, es provocarien més patiment que el que els inflingeix la natura tal com és realment. (Artur Schopenhauer)

Per viure sol, cal ser un animal o un Déu. (Friedrich Nietzsche)

Malgrat que tots els tipus de relacions, ja siguin amb la família, els veïns o els companys de feina, satisfan parcialment la necessitat humana, tan arrelada, de cercar el contacte social, aquesta necessitat es posa de manifest més comunament en la recerca d'una relació sentimental. No tothom busca o necessita una relació sentimental estable, i algunes persones intenten constantment ampliar el seu ventall de relacions socials, però, tanmateix, la relació de

parella acostuma a ser la més habitual de les que s'estableixen entre adults. Com veurem en el capítol 6, la gent que manté una relació sentimental necessita un munt d'energia per conservar la relació. Molta gent sense una relació d'aquesta mena inverteix una quantitat semblant d'energia a trobar-ne una.

Si vostè s'inclou dins del segon grup, faria bé de trobar la relació que li convé per tal d'estalviar-se la devastació que acompanya les relacions que s'acaben (vegi el capítol 7). La filosofia xinesa ens ensenya que els finals precedeixen altres començaments; una tempesta violenta es forma ràpidament però no pot durar gaire. Tant la filosofia cristiana com la hindú ens ensenyen que collim allò que sembrem. Tenir cura des dels primers dies d'una relació potencial per tal de forjar una parella ferma i viable li pot suposar fer un pas endavant molt important de cara a garantir un resultat satisfactori per a tots dos a llarg termini. Tant si la fi definitiva de la relació és la mort, com si és el divorci o qualsevol de les altres incomputables possibilitats, les llavors del compromís es planten durant els primers dies. El fet d'actuar assenyadament malgrat el remolí d'emocions que acompanyen tota nova relació no li garanteix que tot plegat siguin flors i violes perquè totes les relacions passen pels seus alts i baixos però, en acabat, sí que li proporcionarà el millor rendiment a la seva inversió. Aquest capítol li ofereix una guia filosòfica per respondre a les preguntes més habituals que sorgeixen a l'hora de buscar parella.

Trobar una parella per a tota la vida en una societat tecnològicament avançada és més difícil que no pas en les comunitats primitives, en les quals almenys tothom es coneixia i podia triar cònjuge entre el nombre relativament reduït de persones disponibles. Evidentment, aquest sistema no sempre comportava resultats feliços, però la intimitat imperant en aquesta mena de comunitat proporcionava suport a aquells que no aconseguien trobar algú o bé a aquells als quals no els agradava la parella que havien trobat. Actualment, els nostres horitzons estan molt menys limitats, però el preu que hem hagut de pagar per aquesta llibertat és la pèrdua de la comunitat i l'ensorrament de la xarxa de suport social que manté units els grups de persones.

Marshall McLuhan va escriure per primer cop sobre "l'aldea global" a la dècada dels seixanta. D'aleshores ençà, el món s'ha tornat encara més petit i més interconnectat gràcies a Internet, el transport aeri barat i assequible, el desarrelament i la globalització que cada cop acosten més la gent d'arreu del món. McLuhan, però, només parlava de l'espai físic, i no del ciberespai, i no podia predir els efectes de la globalització. A causa de les incomputables interaccions humanes que es produeixen avui dia gràcies a la mediació d'alguna mena de suport tecnològic, com ara el telèfon o l'ordinador, el contacte entre persones perd la intimitat necessària per establir relacions individuals i, consegüentment, comunitàries. El filòsof francès Henri Bergson ens va advertir premonitòriament sobre la mecanització de l'esperit que pot acompanyar el progrés tecnològic i sobre el fet que podria impedir el nostre desenvolupament com a éssers socials.

Quina mena de món seria el nostre si aquest mecanisme dominés tota la raça humana i si els pobles, en comptes d'avançar en la recerca d'una diversitat més rica i harmoniosa, com ho farien les persones, es perdessin en la uniformitat? (Henri Bergson)

En la nostra accelerada societat tecnològica, ens atabalem massa mirant de saber com funcionen les coses per poder gaudir d'una connexió espiritual amb el nostre món o amb l'altra gent. És per això que la recerca d'algú amb qui compartir la nostra ànima i la nostra vida pren una importància renovada.